

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

PRENUMERATA.
 Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.
 Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
 Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowaną być nie może.

Liza: Sylweryusza Papieża.
 Czwartek: Alojzego Gonzagi.
 Piątek: Paulina Bisk.
 Sobota: Agrypiny P. M.

Wschód słońca o godzinie 3 minut 40.
 Zachód " " " 8 " 22.
 Długość dnia godzin 16 " 42.
 Przybyło " " " 9 " 4.

Wschód księżycy o godzinie 3 minut 57 r.
 Zachód " " " 1 " 18 r.
 Wysokość wody na Wiśle st. 2 c. 4.
 Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 14° R.

OGŁOSZENIA.
 Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
 Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.
 Zwyczajne i małe ogłoszenia, w dodatkach porannych nie zamieszczają się.
 Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz. w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.
 Niedziela: Nar. Św. Jana Ch.
 Poniedziałek: Prospera Biskupa.
 Wtorek: Jana i Pawła M. M.
 Środa: Władysława Kr. Węg.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9. — Telefon Redakcji nr 126. — Telefon Administracji nr 141.

KALENDARZ.

Miła słoniarskie: Dziś Bogny św., jutro Domysława.
Zgromadzenia: Ogólne roczne zebranie członków zboru ewangelicko-augsburskiego. (Kościół ewangelicko-augsburski przy ulicy Królewskiej—4 po południu.)
Wystawy: Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 6-ej po południu.) — Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.—Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)
Teatry: Wielki: dziś „Coppelia” (występ gościnny panny Wirginji Zucchi), jutro przedstawienie trupy liliputów „Mała baronowa”; — Letni: dziś „Stryj i synowiec”, jutro „Roméo i Julia” (występ gościnny panny Anny Soffriti); — Rozmaitości: dziś przedstawienie trupy liliputów „Mała baronowa”; — Nowy: dziś „Farinelli”, jutro „Córki na wydaniu” i „Piaczka i śmiech”. (8 wieczorem.)
Teatryzki: Wodewil: dziś „Myszka”, komedia Paillero-na, jutro „Myszka”; — Alhambra: dziś „Tajemnice Warszawy”; — Bellevue: dziś „Noc wenecka” (8 wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombarda do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 2593 kop. 18.— (Pozyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskutecznią się od 9-ej rano do 1-ej po południu i od 4-ej do 5-ej po południu.)

Wystawa na placu Ujazdowskim.

Trzoda chlewna, drób i psy.

Razem z rozwojem hodowli bydła rogatego i gospodarstwa nabiałowego, hodowla trzody chlewnej nabiera coraz większego znaczenia.
 Przy tak jednostronnym użytku, do jakiego służy nierogacizna, gdyż tylko mięsem swem i tłuszczem może opłacić podejmowane koło niej starania, chów jej nie miałby racji bytu, gdyby nie cenne przymioty tych zwierząt, a mianowicie wielka płodność, zdolność żywienia się najróżnorodniejszymi pokarmami i wczesność rozwoju. Ten ostatni przymiot, wytworzony sztucznie przez hodowlę, jest udziałem wysoko poprawnych ras angielskich i te ostatnie uważać należy za typy, które utrzymywać i do których dążyć w hodowli należy.
 Obok tego ważną jest zaletą zdolność szybkiego wypasania się. Przed niedawnymi jeszcze czasami hodowcy ten ostatni przymiot przeważnie mieli na celu i aby go osiągnąć, poświęcili zdrowie a nawet zdolność do prawidłowego spełniania funkcji życiowych przez organizm zwierząt, na korzyść chorobliwego otluszczenia wszystkich organów. Wycho-dząc z mylnej zasady, że świnia, nie przynosząca życia żadnego użytku, musi być jaknajprędzej doprowadzona do stanu tuczności, aby jej wychów mógł się opłacić, hodowcy troskliwie chronili trzodę od wszelkiego ruchu, zmuszając zwierzęta do spędzania całego życia w ciasnych klatkach przy obfitym i starannie dobermanym pokarmie.
 Przy nadzwyczajnej podatności trzody chlewnej dla kierunków hodowli, zdelano wytworzyć w Anglii potworne rasy, przedstawiające masy tłuszczu, którym przerażały wszystkie części mięsne, tak, że okazy takie hodowane tylko na popis na wystawach, nie miały żadnej praktycznej wartości. Pierwsza u nas, o ile wiemy, zwróciła uwagę na niewłaściwość takiego kierunku hodowli zaszczytnie znana hodowczyni nierogacizny i drobiu, pani Izabela Ryxowa z Prażmowa, protestując przeciwko udziałowi jej nagrodami za okazy rzeczywicie chore wskutek otluszczenia, i sama w swej zarodowej chlewni kierunek ten zmieniła.
 Płodność i wczesny rozwój świnii zmianą taką znacznie ułatwiają. To też na obecnej wystawie nie widzimy już dawnej pod tym względem przesady. Okazy nierogacizny, jakie spotykamy, są tem czem być powinny: zwierzętami dającymi smaczne, delikatne, zdrowe mięso i jedyny tłuszcz i słoninę. Taką jest zarodowa chlewnia p. Antoniego Bobrowskiego ze Snopkowa, znana już dobrze z poprzedzających wystaw, hodująca wielką białą rasę Lincoln. Są tu dwa knury, cztery półtoraroczne maciory,

dwie maciorki dziewięciomiesięczne i czterdzieścioro prosiąt w wieku od 10 do 12 tygodni, wszystkie do sprzedania. Pani Izabela Ryxowa przedstawiła knura i dwie maciory, z których jedna z prosiętami, oraz sześcioprosię. Prócz tego, po za konkursem, dwie maciory z prosiętami, jedną prosię, dwa knurki siedmiomiesięczne, pięć maciorek i 25 prosiąt, wszystkie wielkiej białej rasy, własnego chowu, pochodzące od sztuk, sprowadzonych z Brunswiku w r. 1886-ym.

Hr. Aleksander Jezierski z Garbowa p. Nałęczów (gub. lubelska) z zarodowej swojej chlewni, hodującej również rasę Lincoln, przedstawił knura trzyletniego w cenie rs. 100 i drugiego za rs. 70, sześć maciorek rocznych w cenie od 50 do 70 rubli, sześć knurków po 25 rubli i siedem maciorek tejże ceny. Bardzo dobra, dająca wyborne mięso czarna rasa Berkshire, przed niedawnym czasem ciesząca się łatwym zbytem w Prusiech, przedstawiona jest na wystawie przez chlewnię pana Juliana Zielińskiego z Turowie p. Grójec (gub. warszawska) są tu dwa knury, dwie dziewięciomiesięczne maciory i 16 prosiąt, w połowie knurków, w połowie maciorek. Cena knurów 60 i 40, maciorek po 30, prosiąt po 10 rubli za sztukę. Ceny to bardzo przystępne.

W dziale drobiu, pierwszeństwo, jak zawsze, należy się p. Izabelli Ryxowej. Widzimy tu parę olbrzymich białych gęsi emdeńskich (importowanych), cztery paryszarych gęsi tuluzkich własnego chowu; osiem par białych kaczek pekińskich, odznaczających się wyborem pierzem i puchem, dalej 25 kogutów, 49 kur i 80 kurcząt. Na te okazy złożyło się osiem różnych ras. mianowicie: kuropatwiato, Brahma jasne, Brahma ciemne, Langshan, Plymouth, Houdan i Wyandotte. P. Dubeltowicz z Nowego Dworu przedstawił kury Brahma ciemne i ślicznych kształtów drobne Bantamy, oraz piękne angielskie gołębie pawiki. P. Paulina Moraczewska z Warszawy dała na wystawę granda hiszpańskiego w postaci „dudusia”, pięknego czarnego koguta z białym czubem.

Wreszcie p. Aleksandra Sachsowa z Bronowic, przez Lublin, trzydzieści kaczek rasy Szapun, zwanej u nas indyjską, z których kilka przeznacza na sprzedaż. Kaczki te mają wydawać bardzo dobry, miękki i sprężysty puch, mogą się hodować bez wody, lecz mięso ich ma silny zapach piżmowy, co hodowcę ich nie czyni godną zalecenia.

O psach dla amatorów, zwłaszcza myśliwych, powiedziećby wypadło bardzo wiele; dla przeciętnego jednak czytelnika wystarczy krótka wzmianka. O szczeniętach rasy abisyńskiej p. Konstantego Gąsiewskiego z Warszawy nie powiedzieć nie możemy, nie mając o tej rasie żadnego pojęcia. P. Jana Bakki czarny wyżeł „Amor”, rasy kasselskiej, niewłaściwie u nas zwanej kurlandzką, jest prześliczny. P. Józefa Boguszeńskiego z Warszawy szczenięta buldogi mogą dla amatora posiadać wysoką wartość. P. Juliusza Kołakowskiego z Warszawy suka i pies rasy setter, czarne, więcej nam przypadają do smaku niż osławione Gordon-settery (podpalane). Ładne pointer'y tegoż wystawcy „Karo” i „Lalka”, nie odznaczają się wszakże niczem nadzwyczajnym.

P. Artura Perkowski z Siedlec wyżeł „Walton”, rasy tak zwanej polskiej, do której wszakże Niemcy mają prawo rościć słuszne pretensje, musi posiadać wysokie w polu zalety, których mu nie śmiemy zaprzeczać. Lecz cenę, podaną za niego, rs. 200, wyraźnie dowieść, uważać musimy za *praetium affectionis*. To nie na dzisiaj, ciężkie czasy!...

Ogary francuskie, rasy Artois, wystawione przez hr. Aleksandra Berga (szczenięta), odznaczają się oryginalnymi kształtami, mianowicie bardzo długimi, zwieszającymi się uszami. P. Adama Hoppenfeld'a z Warszawy dziewięciomiesięczny „Rozbój” z góry św. Bernarda, jako wysoka rzadkość, oceniony został przez właściciela na 200 rs. Nie możemy twierdzić, aby okaz nie wart był tych pieniędzy, ale wątpimy, czy się znajdzie nabywca.

Stanisław Hewiński.

Obrady w Towarzystwie wyścigów.

W dalszym ciągu ogólnego posiedzenia Towarzystwa wyścigów konnych w Królestwie Polskiem, rozpoczętego w dniu wczorajszym o godz. 2-ej po południu, p. A. Jełowicki przedstawił szereg wniosków pewnej grupy członków, a w szczególności: potrzebę obmyślenia funduszu dla stałego urządzania wystaw; powiększenia kontroli i nadzoru na samym placu wyścigów przez zaproszenie przedwy-nich czynności; podwyższenia ceny łóż dla nieczłonków, a zniżenia jej dla członków; zaprowadzenia krzesła i stołków na wyścigach przed lożami; wyznaczenia wcześniejszej godziny rozpoczęcia wyścigów.

Po ożywionej dyskusji, w której brali udział pp. W. Łabęcki, hr. Aleksander Jezierski, St. Wotowski, hr. A. Potocki, J. M. Kamiński, M. Sobański i p. Jełowicki, ten ostatni, konkludując punkt pierwszy swoich wniosków, żąda poparcia dla wystaw ze strony Towarzystwa, co też jednomyślnie zawotowane zostało w zasadzie.

Hr. K. Krasieński w obszerniejszym przemówieniu dał szkic historyczny stanu funduszu Towarzystwa w ostatnim lat dziesiątku, z którego okazało się, iż Towarzystwo na wystawach nie traciło, obniża zaś majątkowa w latach ostatnich wywołana została urzędzeniem nowego toru, oraz podwyższeniem nagród wyścigowych. Co do tego ostatniego punktu byłoby możliwym zaprowadzenie pewnych oszczędności; przy układaniu więc programu należy określić, iżby warunki gonitw tak były ogólnie udział brać mogła. Idąc w tym kierunku, Towarzystwo dojsz może do takiego stanu funduszu, iż będzie mogło urządzać wystawę własnymi środkami, w przyszłym jednak roku należy na wystawę zużytkować, jak w roku bieżącym, część funduszu gwarancyjnego.

Hr. A. Potocki, podzielać poglądy hr. L. Krasieńskiego, był zdania, aby prócz funduszu gwarancyjnego, starać się o zebranie funduszu bezzwrotnego w sferze przedsiębiorców miejskich, zainteresowanych bytem wystawy.

Wniosek hr. L. Krasieńskiego znakomitą większością głosów przyjęto.

Co do wniosków, postawionych przez p. Jełowickiego, ogólne zebranie, po wysłuchaniu głosów p. M. Sobańskiego, hr. A. Potockiego i innych, postanowiło, aby cenę biletów na miejsca główne z dwu rubli podwyższyć na trzy, łoże pod flagą białą z sześciu na dwanaście, w abonamencie na dziesięć; łoża taka dla członków ma kosztować osiem rubli, *respective* w abonamencie po sześć rubli, o ileby przed 1-ym czerwca zaabonowaną została; cenę łoż pod flagą niebieską z sześciu rubli zmienić na osiem, w abonamencie na sześć.

Pozostałe wnioski Towarzystwo poleciło uwadze dyrekcji, która w miarę możności uwzględnić je będzie.

Następnie postanowiono, dla uwidocznienia liczby biletów, branych w totalizatorze, zaprowadzić odpowiednie tablice.

Na wniosek A. hr. Potockiego, zaproszono p. St. Wotowskiego na urząd zarządzającego torem. Do urzędu tego w r. b. przywiązane będzie wynagrodzenie w sumie 400 rs.

Dyrekcja, a w szczególności wiceprezes, po porozumieniu się z kasjerem i sekretarzem, ustanowi etat kancelaryjny, który w stosunku do obecnego, w miarę potrzeby może być powiększony, w każdym razie bez przekroczenia cyfry, na ogólnym zebraniu w lutym oznaczonej.

Do obliczenia głosów wyborczych na członków komisji wystawy zaproszono, prócz prezydującego i asesorów, p. W. Reszke.

Po obliczeniu głosów okazało się, iż wybrani zostali pp. Ludwik hr. Krasieński, Feliks hr. Czacki,

Wiktor Lilpop, Adolf Jełowicki, Aleksander hr. Jezierski, Gustaw hr. Łubieński, Tadeusz Kowalski, Adam Michalski, Henryk Unrug, Szwede, Henryk Skarzyński, Henryk Dziewulski, Jan Kozmian. Nadto zaproszono, jako wysokiego znawcę koni wojskowych, generała Strukowa.

Z kolei największą liczbę głosów otrzymali: pp. Maciej ks. Radziwiłł, Kazimierz Makomski, Ignacy hr. Ledóchowski i Konrad Wodziński.

Do składu komisji, prócz wyżej wymienionych, z urzędu należą: wiceprezes, kasjer i sekretarz Towarzystwa.

Posiedzenie zamknięte zostało o godzinie 5-ej po południu.

Zebranie chmielarzy.

W dniu wczorajszym, zgodnie z zapowiedzią, o godzinie 1-ej z południa odbyło się zebranie chmielarzy, tym razem w mniejszej sali Muzeum przemysłu i rolnictwa. Przewodniczył w zastępstwie hr. Ludwika Kraszińskiego, p. Ludwik Rosman z Bielsawy, pióro zaś trzymał p. W. J. Stankiewicz z Chmielników.

Sprawa chmielarska, a więc i jeszcze losy przyszłego akcyjnego towarzystwa chmielarskiego, widocznie z dniem każdym bardziej interesują szersze koła publiczności.

Na wczorajszym posiedzeniu byli obecni nie tylko producenci chmielu, w obradach bowiem przyjęło udział kilku przemysłowców. Ogółem obradowało 20-tu członków do godziny 5-ej wieczorem.

Co prawda, od początku widocznie szczęście nie sprzyjało wczorajszemu zebraniu. Akta delegacji chmielarskiej były zamknięte, a gdy nie znaleziono klucza, musiano sprowadzać ślusarza, który wityrychem otworzył szafy. Wszystkie bezskutecznie, gdyż ani listy przyszłych akcjonariuszów towarzystwa chmielarskiego, ani protokołu z ostatniego posiedzenia nie odzyskano. Obrady tedy rozpoczęły się za ledwie o godzinie 2-ej.

P. Rosman, jako przewodniczący, przemówił, stwierdzając raz jeszcze konieczność zawiązania akcyjnego towarzystwa chmielarskiego, które przynioszące znaczne zyski uczestnikom, byłoby wielce korzystnym dla całego kraju.

P. Jan Górski, nie przecząc doniosłości tej sprawy, zwrócił uwagę zebranych, iż podobnego rodzaju instytucja, mianowicie towarzystwo rektyfikacji i sprzedaży spirytusu przez lat cztery nie było w stanie zebrać swego kapitału zakładowego, chociaż gorzelnictwo jest najstarszą gałęzią przemysłu rolnego i dobrze znaną całemu ogółowi. W odpowiedzi na to p. Stankiewicz zaznaczył, iż chmielarstwo w naszym kraju ma wielką przyszłość, a uważanem być winno za tem pożyteczniejsze, iż uprawa zboża nie popłaca i nie pozostaje nam nie innego, jak się tylko jać przemysłu wiejskiego. Warunki ekonomiczne, zarówno jak klimatyczne w zupełności sprzyjają rozwojowi u nas chmielarstwa. Pan Stankiewicz popierał projekt zawiązania akcyjnego towarzystwa chmielarskiego.

Pan Adam Helbich, radca dyrekcji Towarzystwa kredytowego ziemskiego, wobec odzywających się uzalań na trudność zebrania 100,000 rs., wnosił, ażeby powrócić do pierwotnego projektu i zawiązać spółkę z kapitałem kilkunastu tysięcy rubli, z charakterem komisowem. Hr. W. Plater popierał ten projekt, przemawiał też za nim Bogumił Skarzyński, oraz Benedykt hr. Plater; pp. Ortwejn, Sikorski, oraz hr. Adam Ostrowski. Inni w zarządzie, nie nie mieli przeciwko temu, lubo jedynie towarzystwo akcyjne mogłoby, ich zdaniem, należycie konkurować z sortowniami zagranicznymi. Wszyscy jednakże zgadzali się na to, że spółka chmielarska, projektowana przez p. Helbicha, będzie uważana, jako zawiązek przyszłego stowarzyszenia akcyjnego. Jeden z uczestników obrad zadeklarował, iż w razie dojścia do skutku towarzystwa akcyjnego, gotów jest ulokować w akcjach tego przedsiębiorstwa 30,000 rubli. Wobec tego sprawa przyjęła całkiem inny obrót. Jednocześnie odebrano list od hr. Feliksa Czańskiego, który tłómacząc się, iż nie może być na posiedzeniu, wyraża gotowość zakupienia kilku akcji towarzystwa chmielarskiego. Wszystko to atoli jeszcze nie 100,000 rs.

P. Stankiewicz wnosi tedy projekt, ażeby sprawę zawiązania towarzystwa akcyjnego odłożył do jesieni, na czas jarmarku, kiedy można spodziewać się liczniejszego udziału samychże producentów.

Nadto p. Ortwejn obiecuje zachęcić szersze koło przemysłowców, którzy przystąpią do towarzystwa.

P. Jan Górski zawiadamia obecnych, iż przed zebraniem był u niego współwłaściciel sortowni na Solcu, p. Wawry, i oświadczył gotowość przerabiania chmielu za opłatą 1 rs. od puda wraz z siarkowaniem.

Z podobnym projektem występował też w r. z. p. Wawry osobiście. Projekt ten trafił do przekonania. Pp. Helbich, Jan Kleniewski, Czarniecki, wreszcie obaj hr. Platerowie wypowiedzieli się w myśl tego projektu, jako środka czasowego, zanim nie dojdzie do skutku akcyjnego towarzystwa, któreby przeciwdziałało wyzyskowi zagranicy. Uproszono tedy pp. Adama Helbicha i Witolda Stankiewicza, jako członków komisji wykonawczej, ażeby porozumieli się ostatecznie w tym względzie z p. Wawry, jako też z jednym z domów rolniczo-komisowych, któryby się podjął komisowej sprzedaży chmielu.

Następne zebranie chmielarzy wyznaczone zostało na d. 25-ty września, a chociaż towarzystwa akcyjnego nie zawiązano obecnie, to jednak nikt nie traci nadziei, że takowe dojdzie do skutku.

Jak wiadomo, jarmark chmielarski odbędzie się jeszcze w roku bieżącym. Celem ostatecznego porozumienia się w tej sprawie, dziś jeszcze pp. A. Helbich i W. J. Stankiewicz będą u pp. barona Driesena, prezesa warszawskiego oddziału banku państwa, oraz u prezydenta Warszawy, p. Starynkiewicza.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Now. wr. donosi, iż z Kowna przybędzie do Petersburga deputacja tamtejszych właścicieli tartaków, którzy zamierzają czynić starania u p. ministra finansów w kwestji obłożenia cłem nieobrobionego drzewa, wysyłanego do Prus. Środek ten według zdania kowieńskich właścicieli tartaków ma służyć jako odpowiedź na ustanowienie przez rząd pruski cła na drzewo obrobione, idące z Rosji; skłoni też zapewne rząd pruski do ustępstw, ponieważ Prusy nie mogą obejść się bez drzewa z Rosji.

Dzienniki petersburskie dowiadują się, iż senat rządzący postanowił wyjaśnić, że osoby prywatne nie mają prawa ustawiać na targach wag dla ważenia przywożonych produktów. Prawo to służy wyłącznie zarządom miejskim.

Od p. o. oberpoliemajstra m. Warszawy otrzymujemy następujące pismo: „Jednocześnie z przedsięwzięciem przez policję środków legalnych, celem wykorzenienia w Warszawie żebraniń ulicznej, pozostała niezbędna potrzeba utworzenia czasowego przytułku dla tych żebraków, należących do stałej ludności tutejszej, którzy z powodu starości, choroby nieuleczalnej lub kalectwa rzeczywiście zasługują na litość. Gdy projekt ten ogłoszono w gazetach, mieszkańcy m. Warszawy żywo zainteresowali się tą sprawą i dzięki nadesłanym składkom dobrowolnym stało się możebnem jeszcze w listopadzie roku 1886 utworzenie wzmiankowanego przytułku na ul. Pawiej. Zakład ten, przynoszący widoczną korzyść, nie podobna pozostać nadal w dzisiejszych warunkach, ponieważ cena dzierżawy domu jest wysoka, a nadto w rzeczonym lokalu niema wygód, jakie winny się znajdować w każdym dobrze urządzonej przytułku. Wobec tego postanowiono za kapitał, pozostały od sumy dawniejszych ofiar, nabyć na własność dom, w bardziej oddalonej części miasta, z ogrodem, gdzieby można było pomieścić od 100—150-ciu żebraków. Dla tego p. o. oberpoliemajstra zwraca się z prośbą do tych właścicieli domów w Warszawie, którzy by uznali za możebne sprzedać dom, odpowiedni na przytułek, za względnie niewielką sumę, aby raczyli pofatygować się do gmachu ratuszowego, celem osobistego porozumienia.”

Warsz. dzienn. otrzymuje wiadomość, iż zakład leczniczy w Ciechocinku, zaraz po ukończeniu obecnego sezonu, przejdzie w zupełny zarząd p. Glinki-Mawrinowa.

Z niezawskiego donoszą Warsz. dzienn., iż wśród żydowskiej ludności na pograniczu objawił się w ostatnich czasach silny ruch emigracyjny do Ameryki. Najbardziej ten ruch daje się zauważyć pośród młodzieży izraelskiej, która ma w tym roku dopełnić powinności wojskowej.

W początku przyszłego miesiąca przez zarząd nowo-otwartej kasy zaliczkowo-wkładowej dla urzędników kolei terespolskiej, zwołane zostanie zebranie ogólne uczestników. W myśl bowiem paragrafu 41 ustawy tejże kasy tylko na zebraniu ogólnem może być ustanawiana wysokość stopy procentowej od wkładów i pożyczek na bieżące półrocze oraz zatwierdzenie projektu wydatków. Na zebraniu członków zarządu, które się odbyło w ubiegły poniedziałek, przygotowywano projekty do założenia ksiąg buhalteryjnych i załażeń, jak niemniej przyznano już jedną pożyczkę.

W d. 20-ym b. m., tj. we czwartek, o godzinie 6-ej po południu, odbędzie się posiedzenie centralne członków warszawskiego Towarzystwa dobroczyn-

ności, na którym przedstawiony zostanie wniosek administracji ogólnej co do podniesienia z kapitału wieczystego 11,000 rs. tytułem pożyczki, potrzebnej na dopełnić się mające przeróbki w gmachu Towarzystwa, jako to: wybudowanie korytarza murowanego i schodów kamiennych w miejsce dotychczasowych drewnianych, a to podług kosztorysu, sporządzonego przez budowniczego Towarzystwa.

Budowniczy komór celnych, p. Łuczyński, mianowany został p. o. starszego architekta departamentu komór celnych.

Pp. Józef Zawadzki i Edmund Biernacki, studenci IV-jej k. wydziału lekarskiego, na wczorajszym posiedzeniu rady tutejszego uniwersytetu oznaczeni zostali złotymi medalami za rozprawy p. n. „Wpływ wstrzykiwań podskórnych wielkich ilości roztworu soli kuchennej na krew i wydzieliny”.

Bawi w naszym mieście poeta i nowelista Stanisław Rossowski.

Z literatury.

Edmund Jankowski znowu z bogacił naszą literaturę ogrodniczą nowem dziełem dwutomowem, świeżo wydanem z ilustracjami p. t. „Ogród przy dworze wiejskim”.

Większa ta praca znaleźć się powinna w ręku każdej gosposi wiejskiej, to też panowie ziemianie, wracając z Warszawy pod strzechę rodzinną, śmiało mogą wybrać tę książkę na... „upominek z wystawy”.

Prawdziwa to kopalnia wiadomości użytecznych. Tom pierwszy traktuje o ogrodzie warzywnym i owocowym, drugi zaś—o spacerowym i kwiatach.

* Pani Lucyna ma powodzenie!

Jej „365 obiadów” wyszły obecnie w 15-em wydaniu.

Pierwsza edycja z r. 1860-go liczyła 188 stron, ostatnia zawiera str. 504.

Dla dzieci.

Obecna przy zapisie biednych dzieci na kalonje letnie, Marja Konopnicka, napisała wspaniałą wiersz w obronę zdrowia ubogiej dziewczynki.

Wiersz ten wydrukowany będzie przez księgarnię Paprockiego i, ozdobiony rysunkiem Gersona, ukaże się w osobnej odbitce.

Dochód z rozprzedaży przeznaczony został na rzecz kolonij letnich.

Ze wiersz znanej poetki będzie rozechwytny—na chwilę nie wątpimy...

Teatr russki.

Wczoraj na scenie teatru Wielkiego, goszczące w naszym mieście Towarzystwo artystów dramatycznych teatrów Cesarskich w Petersburgu, dało ostatnie, pożegnalne przedstawienie.

Odegrano najprzód farsę w 3-eh aktach, pióra Wiktora Aleksandrowa, p. t. „Smaczny kasek”, a następnie operetkę jednoaktową, przez Grygorjewa, „Makary Aleksiejewicz Gubkin”.

W pierwszej z tych sztuk, młoda wdowa, wzięszy pod opiekę jednego z sąsiadów, a byłego przyjaciela jej męża, swata go z córką bogatego kupca, w końcu zaś jednak sama się wydaje zamaż.

W antrakcie pomiędzy pierwszą, a drugą sztuką p. Konstanty Aleksandrowicz Warlamow, w odpowiedzi na kilkakrotne wywoływanie, otoczony grotem artystów, wypowiedział wiersz okolicznościowy.

W operetce „Makar Aleksiejewicz Gubkin” odznaczył się p. Szewczenko.

Po skończonem przedstawieniu kilkakrotnie artystów wywoływano.

Recznica

W d. 8-im lipca r. b. upływa 30 lat od czasu założenia Towarzystwa sztuk pięknych.

Do dzwignięcia tej instytucji, jak wiadomo, głównie przyczynił się Gerson, którego można uważać za założyciela Towarzystwa.

Słyszeliśmy, iż w dniu jubileuszowym odbędzie się uczta, około której krążą się członkowie spółki artystycznej i liczni w naszym mieście uczniowie Gersona.

Z wystawy inwentarza.

W dniu wczorajszym nastąpiło zamknięcie wystawy inwentarza.

Komitet chcąc wynagrodzić publiczności niewypełnienie zapowiedzianych programów w dwóch dniach ostatnich z powodu deszczu i żaloby po śmierci cesarza Fryderyka, wczorajszy starał się o ile było można urozmaicić.

Od godziny 9 ej rano do 9 ej wieczorem przygrywały na przemian dwie orkiestry.

Do południa zwiedziło wystawę za ledwie kilkadziesiąt osób, lecz natomiast w godzinach poobiednich zgromadziło się około 6,000.

O godzinie 6-jej zebrał się komitet wystawy w gm. słownie ozdobionym pawilonie, wzniesionym w p.

blizu wejścia od alei Ujazdowskiej, gdzie po odczytaniu nazwisk nagrodzonych wystawców, wiceprezes wystawy hr. August Potocki rozdał przyznane nagrody.

Następnie o godzinie 7-ej rozpoczęło się zapowiedziane „polowanie na lisa”.

W zabawie tej wzięło udział ośmiu sportsmenów na koniach, w rajtrokach czerwonych.

Buńczuk z lisim ogonem dzierzył hr. Berg, który na długość 3-ch koni wyprzedzał goniących za nim pp. Tomasza i Jana Zamojskich, Rudanowskiego, Taubego, Blocha, Kelchena, Radoszewskiego i Kwileckiego.

Na torze były ustawione cztery przeszkody (żywoploty). Hr. Berg trzykrotnie objechał tor, trzymając wszystkich jeźdźców w oddali na długość kilku koni i dopiero za czwartym razem, otoczony ze wszystkich stron, został pokonany przez p. Taubego, który, wydarłszy mu lisi ogon, przyjechał z nim przed trybunę, oklaskiwany przez damy i komitet sędziów.

Nastąpiły potem wyścigi piesze z przeszkodami, w których wzięło udział 10 ciu chłopców, a z tych otrzymało 3-ch nagrody pieniężne.

Z kolei odbyły się wyścigi chłopców stajennych na niesiodlanych koniach, poczem wjazd powozów, popis wyższej szkoły jazdy i wyścigi kłusaków.

Do konkursu jazdy na welocypedach zgłosili się tylko dwa sportsmeni: W. G. i Kalder.

W pierwszym wyścigu otrzymał nagrodę w postaci zegarka srebrnego p. G., zaś w drugim biegu p. K. szpilkę złotą.

Zawezwano następnie do wyścigów dorożki dwu i jednokonne.

Z parokonnnych otrzymały nagrody dorożki nr. 4 i 66-ty, z jednokonnych zaś dorożka nr. 1,031.

O godzinie 9-ej rozpoczęto palić ognie sztuczne.

Liczne rakiety, mlynki, wiatraki i deszcz gwiazd różnokolorowych bawiły publiczność przez pół godziny.

Główne aleje oświetlono rzęście lampami różnokolorowymi.

W każdym kącie placu świeciły latarnie elektryczne.

Na iluminację i fajerwerki wydano rs. 300.

Na zakończenie zabawy cały plac oświetlono światłem bengalskim różnokolorowym, roznoszonym przez tłum chłopców.

Losowanie na zakupione okazy odłożone do czwartku.

Większą część okazów z żywego inwentarza wycofano z wystawy.

Koszta urządzenia wystawy zostały pokryte w zupełności z dochodów, osiągniętych za opłaty wstępów na plac wystawy.

== Zabawa letnia.

Wczorajsza zabawa letnia na rzecz Towarzystwa opieki nad biednymi matkami, zapewne skutkiem deszczu, nie miała powodzenia.

Niewielka liczba obecnych, wysłuchawszy popisu dwóch orkiestr w rzęście oświetlonej Dolinie Szwajcarskiej, zdawała się pytać urządzających zabawę: po co ich tam wezwano?..

Biedne matki stanowczo nie miały szczęścia.

Według programu, w czasie zabawy spalono ognie sztuczne.

== Wycieczka.

W celu dorocznego zwiedzenia osady rolniczo-rzemieślniczej w Studzieniu, komitet Towarzystwa osad rolnych wraz z zarządem Towarzystwa i kuratorem zakładu udadzą się w d. 27-ym b. m., we środę, pociągiem kolei wiedeńskiej, o godzinie 10-ej minut 45 z rana, do stacji Ruda Guzowska, a ztamtąd do Studzienca.

Zarząd zawiadamia członków - korespondentów, oraz członków honorowych Towarzystwa, że w dniu tym będą mieli sposobność szczegółowo zwiedzić zakład i przekonać się naocznie o postępach, jakie czynią wychowawcy w umoralnieniu, oraz w zajęciach w gospodarstwie rolnem i warsztatach.

Członkowie życzący sobie udać się w dacie rzezo-nej do Studzienca, mają zawiadomić biuro zarządu przed dniem 23-m b. m., aby dać możność przygotowania odpowiedniej liczby furmanek.

== Halle targowe.

W dniu jutrzejszym, tj. we czwartek, o godzinie 7-ej wieczorem, w sali magistratu odbędzie się posiedzenie komisji, pracującej nad ułożeniem warunków budowy hall targowych przy ulicy Mirowskiej.

Po ukończeniu pomienionych czynności, budowniczym, pp. Stefan Szyller i Antoni Jabłoński, przystąpią do przygotowania projektów budowlanych, oraz odnośnych kosztorysów.

Komisja budowy, pozostająca pod przewodnictwem prezydenta miasta, generała Starynkiewicza, składa się z inżyniera miasta Warszawy, p. Grotow-

skiego, budowniczego miejskiego, p. Cichońskiego, przemysłowca, p. Rawa, dra Natansona, budowniczego Goebela i Kozłowskiego, tudzież inżynierów Brauna, Bronikowskiego i Heilperna.

== Stróż-jubilat.

W dniu onegdajszym Andrzej Wigert, rodem ze Żmujdzi, obchodził 25-cio letni jubileusz działalności stróżowskiej w jednym i tem samym miejscu, mianowicie w posesji pana Wolskiego na Nowej-Pradze.

Żmujdzin przybył do Warszawy za zarobkiem i po kilku tygodniach, dostawszy obowiązki stróża u pana W., pozostaje na tem stanowisku przez całe ówieré wieku.

Stróż-jubilat, oprócz pewnej podwyżki pensji, otrzymał od swego pracodawcy jednorazową gratyfikację w kwocie 100 rs.

== Zagadkowe zniknięcie.

Weszły piątek przyjechali do Warszawy państwo R. z córką 15-letnią, której towarzyszyła nauczycielka francuska, Izabela C.

Państwo R. wybrawszy się na dłuższy pobyt do naszego miasta, wynajęli kilka pokoi umebłowanych przy ulicy Królewskiej.

Guwernantka ze swoją pupilką spały w pokoju z oddzielnym wyjściem.

Z tego powodu państwo R. nie zwrócili uwagi, że córka ich z nauczycielką wyszedłszy przed wieczorem w niedzielę, rzekomo dla odwiedzenia kogoś z krewnych, na noc nie wróciły.

Zniknięcie to spostrzeżono dopiero nazajutrz rano. Pomimo energicznych poszukiwań, strwożeni rodzice do wczorajszego wieczoru o losie córki żadnej wiadomości jeszcze nie mieli.

Istnieją rozmaite podejrzenia, które wskazują na guwernantkę, jako niecną pośredniczkę w pewnej intrydze osób, mających w uprowadzeniu naiwnego dziewczęcia własny interes.

Poszukiwania, tak w Warszawie, jak i na prowincji, odbywają się z niezmordowaną gorliwością.

== Nieletni wioślarze.

W dniu onegdajszym czterech chłopców mających bardzo słabe pojęcie o wiosłowaniu, wynajęwszy łódkę, puścili się ku Bielonom.

Tuż za cytadelą wskutek złych obrotów spowodowali przechylenie się łodzi i wpadli do wody.

Dzięki natychmiastowej pomocy rybaków, Karola Ignatowicza i Dominika Wersa, chłopcy zostali uratowani lubo jeden z nich Michał S., liczący 16 lat wieku, nie umiejący pływać, z powodu dożnanego przestrachu wpadł w groźną chorobę, dostał bowiem zapalenia mózgu.

Tak się zakończyła niefortunna wycieczka nieletnich kandydatów sportu wioślarskiego.

Przewoźnik, Rafał Błażejowski, który wbrew obowiązującemu przepisowi wypożyczył łódkę nieletnim, został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.

== Z niedozoru.

W dniu wczorajszym pod nrem 35-ym przy ul. Milej, pozostawiono w oknie pierwszego piętra bawiącą się trzyletnią Ryfkę Cyrenbergównę, bez żadnego dozoru.

Dziecko przechyliwszy się straciło równowagę i wypadło na bruk uliczny.

Dziewczynka poniosła ciężkie obrażenia na całym ciele.

Również z niedozoru wyniknął smutny wypadek pod nrem 16-ym przy ul. Fabrycznej, gdzie pozostawiony w mieszkaniu sam jeden kilkoletni syn wyrobniaka, Ludwika Kuzińskiego, zapalił na sobie przy zabawie zapalkami ubranie.

Zanim na rozpaczliwy krzyk dziecka przybiegli sąsiedzi i ogień ugasił, malec nlecił tak ciężkim poparzeniem, iż życiu jego grozi niebezpieczeństwo.

Rodziców obu ofiar niedozoru pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

== Zgubiony pasażer.

Nocy wczorajszej dorożkarz nr. 950 na ulicy Dobrej zabrał pasażera, który się kazał odwieźć na ul. Piwną.

Kiedy dorożkarz był już na Krakowskim Przedmieściu, spostrzegł, że pasażera niema w dorożce.

Wraca się więc na ul. Dobrą, gdzie podchmielony p. B. wypadłszy z dorożki, leżał ze zranioną głową.

Poszwankowanego odwieziono do mieszkania pod nrem 75-ym na ul. Piwną.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Do d. 21-go b. m. przyjmowane będą akcje Towarzystwa kolei fabryczno-łódzkiej od tych akcjonariuszów, którzy zechcą wziąć udział w ogólnym zgromadzeniu, naznaczone na d. 5-ty lipca r. b.

— D. 21-go b. m., o godz. 12-ej w południe, odbędzie się licytacja na dostawę w ciągu roku drzewa i węgla kamiennego na opał gmachu kantoru banku państwa.

— W d. 21-ym b. m., o godz. 5-ej po południu, delegaci warszawskiego Towarzystwa dobroczynności odbędą wizytę jenerała w ochronie XVI-ej przy ulicy Żelaznej.

— D. 21-go b. m., o godz. 6-ej po południu, w gmachu Towarzystwa dobroczynności odbędzie się posiedzenie zgromadzenia centralnego.

— Jutro, o godz. 8-ej wieczorem, w lokalu Towarzystwa ogrodniczego odbędzie się ostatnie przed wakacjami posiedzenie komisji stałej teorii ogrodnictwa i nauk przyrodniczych pomocniczych. P. Flaum odczyta rozprawkę „o fermentach nieorganizowanych”, p. Ślósarski zaś „o komarze ogrodowym”.

Nekrologja.

† S. p. Julian Colonna-Walewski, obywatel ziemski, po długich cierpieniach, opatrzony św. sakramentami, zeszedł

z tego świata w dniu 18 czerwca 1888 r., przeżywszy lat 72. Pozostała żona wraz z synami zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dniu 21-ym czerwca r. b., to jest we czwartek, o godzinie 11-ej zrana, w górnym kościele św. Krzyża, oraz na wyprawdzenie zwłok z tegoż kościoła zaraz po skończeniu nabożeństwa, na cmentarz powązkowski. 2—1935—

† S. p. Zofja Lampe, wdowa po fabrykancie i obywatelu miasta Warszawy, po długich cierpieniach, przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 73. Pozostali w smutku dzieci i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprawdzenie zwłok w dniu 20-ym czerwca r. b., to jest we środę, o godzinie 6-ej po południu z kaplicy przy ulicy Młynnej na cmentarz ewangelicko-angberski odbyć się mające. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 2—680

† S. p. Jan Łukaszewicz, po ciężkiej chorobie zasnął w Bogu dnia 19-go czerwca r. b., o godzinie 1-ej po południu. Oddzielne zawiadomienia nastąpią. —000—

† Jutro, to jest dnia 21-go czerwca r. b., o godzinie 10-ej zrana, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Ducha (po-pauliński) za spokój duszy s. p. Julji z Habermanów Ciuchcińskiej, na które pozostały żona z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —1928

† Dnia 21-go czerwca r. b., to jest we czwartek, jako w trzecią bolesną rocznicę zgonu s. p. Wojciecha Jezierskiego, b. naucz. wydz. kontr. służ., odbędzie się w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, nabożeństwo żałobne, o godzinie 10-ej zrana, na które pozostała żona z dziećmi i wnukami zaprasza krewnych i przyjaciół. —1932

— W dniu 21-ym czerwca r. b., to jest we czwartek, jako w rocznicę śmierci b. p. Zofji z Bernstejnów Wertheim, odbędzie się w synagodze szpitala starożakonnnych, o godzinie 3-ej po południu nabożeństwo żałobne za spokój jej duszy, na które zarząd szpitala rodzinę zmarłej zaprasza. —1924

TELEGRAMY

KURJERA WARSZAWSKIEGO.

Petersburg 20-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—

Z powodu śmierci cesarza Fryderyka rozkazano pułkom petersburskim grenadjarów, 33-mu dragonów oraz kałuskiemu imienia cesarza Wilhelma nałożyć żałobę na 4 tygodnie. Cesarz Wilhelm II-gi naznaczony został szefem pułku petersburskiego grenadjarów. Pułkowi 85-mu piechoty następcy tronu niemieckiego rozkazano nazywać się 85-ym pułkiem piechoty cesarza niemieckiego Wilhelma II-go, pułkowi zaś 33-mu dragonów imienia cesarza Fryderyka III-go nazywać się 33-im pułkiem dragonów.

Petersburg 19-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—

Now. wr. donosi, że rada państwa rozstrzygnęła twierdząc kwestję otwarcia uniwersytetu syberyjskiego. Otwarcie nastąpi w miesiącu sierpniu i na początek utworzony zostanie jeden fakultet medyczny, ztąd też rada uniwersytecka i zebrania fakultetowe będą początkowo zlane w jedną instytucję kolegjalną. P. minister oświaty publicznej może dozwolić na przyjmowanie do uniwersytetu wychowawców seminarjów duchownych, którzy odpowiadać będą ustanowionym przez ministerjum warunkom.

Petersburg 19-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—

Nowosti donoszą, iż ministerjum spraw wewnętrznych opracowało ostatecznie projekt przepisów o reformie instytucji gubernialnych w guberniach: tobołskiej, tomskiej, jeniejskiej i irkuckiej. Projekt wniesiony będzie do rady państwa z tem wyrachowaniem, aby zaprowadzenie nowych etatów można było rozpocząć w miesiącu styczniu.

Petersburg 20-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—

Okólnikiem zalecono pp. gubernatorom wydać rozporządzenie, aby pozostający przy ministerjum spraw wewnętrznych niższe stopnie wojskowe w razie powołania ich na ćwiczenia nie byli pozbawiani miejsce i w żadnym razie nie byli uwalniani od służby.

Kraków 19-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)—

Komitet pocięciu podpisał dzisiaj ostateczny kontrakt z Rygiem o budowę pomnika. Na miejsce wzniesienia go wybrano nie rynek miasta (który zapewne wydał się za poważnym miejscem na pomnik dla poety! *przyp. red.*), lecz plac Szczepański. Termin ukończenia cztery lata, kosztą 100,000 zlr. Materiał figury bronz, podstawy granit.

Lwów 19-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.)—

Wydział krajowy i namieśnictwo traktują o wykupno propinacji w Galicji. Zamierzono wypuścić obligacje na sumę 80 milionów zlr. Operację finansowania obejmie bank krajowy. Rząd zamierza na wrześniowej sesji sejmowej wnieść odnośny projekt. Inicjatywę w tej sprawie wziął wydział krajowy.

